

เดอะลาสต์เลกเชอร์: The Last Lecture

ผู้เขียน:

Randy Pausch และ
Jeffery Zaslow

ผู้แปล:

วนิษา เรช

ประสาท เนืองเฉลิม¹: ผู้วิจารณ์หนังสือ
Prasart Nuangchalerm¹: Book Reviewer

ข้อมูลหนังสือ: เดอะลาสต์เลกเชอร์: The Last Lecture เขียนโดย Randy Pausch และ Jeffery Zaslow ในปี ค.ศ. 2008 ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดยคุณวนิษา เรช จำนวน 220 หน้า พิมพ์ครั้งที่ 32 พฤษภาคม 2560 ISBN: 978-616-18-1113-6

หนังสือเล่มนี้ได้รับการแปลไม่น้อยกว่า 30 ภาษา และมียอดขายติดอันดับ 1 The New York Bestseller 20 สัปดาห์ นอกจากนี้ยังมีการดาวน์โหลดทางอินเทอร์เน็ตมากกว่า 1 ล้านครั้งในเดือนแรกของการพิมพ์ โดยเนื้อหาสาระมุ่งสร้างแรงบันดาลใจแก่คนทั่วโลก "เดอะลาสต์เลกเชอร์: The Last Lecture" เป็นหนังสือที่ Randy Pausch ศาสตราจารย์ประจำมหาวิทยาลัย Carnegie Mellon University ซึ่งมีอาการป่วยมะเร็งตับอ่อนระยะสุดท้ายที่ไม่มีทางรักษา ได้บรรยายครั้งสุดท้ายว่าด้วยการใช้ชีวิตและความฝันในวัยเยาว์ การบรรยายครั้งนั้นส่งผลต่อคนนับล้าน ๆ ชีวิตทั่วโลก โดยไม่ได้กล่าวถึงศาสตร์ที่ทางด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์รวมทั้งไม่ได้บรรยายอาการป่วย แต่พูดถึงที่ทำให้เขาเป็นเช่นทุกวันนี้ นั่นคือ การเรียนรู้ที่จะทำตามความฝันในวัยเยาว์ให้เป็นจริง และการใช้ชีวิต โดยหนังสือเล่มนี้ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 บท ประกอบด้วย

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Faculty of Education, Mahasarakham University

1. เลกเซอร์ครั้งสุดท้าย
2. ทำความฝันในวัยเด็กของคุณให้เป็นจริงได้อย่างแท้จริง
3. การผจญภัย... และบทเรียนที่ได้
4. เต็มเต็มฝันให้คนรอบตัว
5. คุณจะใช้ชีวิตของคุณอย่างไร
6. คำพูดทิ้งท้าย

ช่วงต้นปี พ.ศ. 2561 มีกัลยาณมิตรทางวิชาการได้มอบหนังสือเล่มนี้แก่ผม แต่เนื่องด้วยภารกิจงานรัดตัวจึงได้วางหนังสือไว้ที่ห้องทำงาน เมื่อต้นเดือนสิงหาคมที่ผ่านมาได้มีโอกาสค้นหนังสือเพื่อจัดระเบียบเอกสารบ้าง ก็ได้ค้นพบหนังสือ เดอะลาสต์เลกเซอร์ ซึ่งเป็นบันทึกการเลกเซอร์ครั้งสุดท้ายของ Randy Pausch และเมื่อเปิดอ่านคำนำและคำนำผู้แปลแล้วทำให้เกิดความสนใจ เนื่องจากผู้เขียนป่วยเป็นมะเร็งตับอ่อนระยะสุดท้าย ก่อนจะเลกเซอร์ครั้งนี้คุณหมอบอกว่าเขาจะมีอายุอีกเพียง 3-6 เดือนเท่านั้น ก็ทำให้หวนระลึกลงถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองในฐานะที่เป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษาว่าหากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้กับตนเองจะทำอย่างไรต่อกับชีวิต และยังเกิดความสงสัยในชีวิตของศาสตราจารย์ Randy Pausch มากยิ่งขึ้นว่าหน้าตาเป็นอย่างไร จนกระทั่งได้เข้าไปดูข้อมูลเพิ่มเติมในอินเทอร์เน็ตและ Youtube จึงพบว่า ผู้เขียนอายุเพียง 47 ปี มีลูก 3 คน ลูกคนโตของเขาเพิ่งอายุ 6 ขวบ ลูกคนสุดท้องเพิ่งอายุ 18 เดือนเท่านั้นเอง

หนังสือเล่มนี้เขียนถ่ายทอดประสบการณ์ที่ไม่เน้นวิชาการ หากแต่ต้องการนำเสนอ “ทำความเข้าใจในวัยเด็กให้เป็นจริงได้อย่างแท้จริง” โดยความฝันวัยเด็กของ Randy Pausch มี 6 ข้อ ได้แก่ การล่องลอยอยู่ในแรงโน้มถ่วงเท่ากับศูนย์ การได้เล่นในทีมอเมริกันฟุตบอลอาชีพ การเป็นนักเขียนให้หนังสือสารานุกรมโลกสักหนึ่งหัวข้อ การเป็น

กัปตันเครื่องบินเจ็ท การชนะรางวัลเป็นตุ๊กตาสัตว์ และการเป็นนักจินตนาการสร้างสรรค์แห่งวอลท์ ดิสนีย์ หากพิจารณาแล้วจะพบว่าผู้เขียนน่าจะเป็นคนถนัดการใช้งานของสมองซีกขวา แต่เมื่ออ่านประวัติแล้วกลับพบว่า เป็นศาสตราจารย์ที่ศึกษาทางวิทยาการคอมพิวเตอร์ มุ่งมั่นทำงานจนประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานจนเป็นศาสตราจารย์ในอายุ 30 ปี ต้นๆ แต่อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จเหล่านั้นก็ล้วนมาจากการทำงานผนวกกับจิตอันละเอียดอ่อนโดยแท้

แต่ละบทสะท้อนวิธีคิดและวิถีการดำเนินชีวิตของผู้เขียนที่มีมุมมองทั้งที่เหมือนและแตกต่างจากบุคคลทั่วไป ซึ่งบทสุดท้ายเป็นบททิ้งท้ายที่ทำให้ผมได้หวนกลับมาทบทวนอดีตที่ผ่านมาว่าเราจริงใจเกินไปในบางเรื่องกับชีวิตไหม? สิ่งที่เราควรทำต่อไปเพราะไม่มั่นใจว่าเวลาที่ผ่านไปกับเวลาที่เหลืออยู่ สิ่งไหนมันมากกว่ากัน? Randy Pausch ได้กระตุ้นความคิดที่ว่า ร่างกายที่แข็งแรงในวันนี้มิได้บอกว่าเราสุขภาพดี หากแต่เราต้องเรียนรู้ที่จะดูแลทั้งสุขภาพกายและสุขภาพใจ พูดคุยกับคนที่เรารักในยามที่มีชีวิต หน้าที่ของพ่อแม่คือการสนับสนุนให้ลูกพัฒนาความสุขในการมีชีวิต และมีแรงกระตุ้นอย่างใหญ่หลวงที่จะก้าวไปตามความฝันของตัวเอง เพราะเรามีโอกาสและศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองตามสภาพแวดล้อมที่ดีที่สุดที่พ่อแม่สามารถทำได้ก็คือ การช่วยให้ลูกได้พัฒนาเครื่องมือทางการเรียนรู้และกระบวนการที่จะทำให้เขาไปสู่ความฝันที่เป็นจริง

หนังสือเล่มนี้จึงเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อ่านทั่วไป หากมีร่างกายที่แข็งแรง มีความรัก มีพลัง และมีศรัทธา จงเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพและคุณค่ากับคนที่เรารัก อย่าคาดหวังและจริงจังมากเกินไปกับความฝันของลูก แต่จงมอบโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาการตามที่ถูกควรจะเป็นไป มอบความรักแก่ลูกด้วยการ

มอบเครื่องมือทางการเรียนรู้ ซึ่งก็คือทักษะการ
เรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อช่วยให้ลูก
เติบโตและดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ค้นพบ
ความฝันในวัยเยาว์ตามความเป็นจริง

จงเรียนรู้ที่จะอยู่กับคนรอบข้างอย่างมี
ความรัก ทำงานให้มีความสุข และคิดวางแผน

อนาคตของลูกโดยไม่ขวางกั้นความฝันในสิ่งที่
ลูกอยากให้เป็นไป และขอให้ชีวิตด้วยความ
ไม่ประมาท ใช้ชีวิตอย่างมีสติ หมั่นดูแลใจคนที่เรา
รัก และที่สำคัญเรียนรู้ชีวิตอย่างมีสติและเบิกบาน
กับผู้คนรอบข้าง